

de den nye bestemmelse i stk. 3, 3. pkt., at det ikke har været muligt at omlægge regnskabsåret på et tidligere tidspunkt. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en virksomhed har været underlagt regler, som på daværende tidspunkt hindrede den i at ændre regnskabsår.

Til nr. 11

Bestemmelser om fristen for at beslutte samt anmelde omlægning af regnskabsår til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen findes i dag i § 9, stk. 1, § 13, stk. 1, og § 15, stk. 1, i anmeldelsesbekendtgørelsen (nr. 72 af 11. februar 2002). Det følger af de nævnte bestemmelser, at anmeldelse om omlægning af regnskabsår skal være modtaget i styrelsen senest samtidig med, at virksomhedens årsrapport skulle have været modtaget i styrelsen efter årsregnskabslovens § 138, stk. 1. Disse bestemmelser i anmeldelsesbekendtgørelsen er i overensstemmelse med Erhvervs- og Selskabsstyrelsens mangeårige praksis på området, og manglende heraf overholdelse medfører registreringsnægtelse.

Det har imidlertid vist sig, at nogle virksomheder ikke har været opmærksom på denne praksis og bestemmelserne i anmeldelsesbekendtgørelsen. Det foreslås derfor, at der også i årsregnskabslovens § 15, stk. 4, indsættes en bestemmelse om fristen for at beslutte samt anmelde omlægning af regnskabsår til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Overskrides fristen, nægtes registrering, således som det allerede sker efter gældende bestemmelser og praksis.

Til nr. 12

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 16, 1. pkt., skal årsrapporten aflægges i danske kroner eller i euro. Efter 2. pkt. kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen dog ved bekendtgørelse tillade virksomhederne at anvende anden fremmed valuta, der er relevant for virksomheden henholdsvis virksomhedens koncern. Styrelsen har imidlertid ikke udnyttet denne bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse.

Bogføringslovens § 7, stk. 4, giver virksomhederne større frihed med hensyn til valg af bogføringsvaluta. Således kan relevant fremmed valuta anvendes i bogføringen, hvis der altid sikres mulighed for at finde transaktionsdagens kurs m.v., som gør det muligt til enhver tid at omregne til danske kroner.

I lighed hermed foreslås det, at der i årsregnskabsloven indføres direkte hjemmel til, at virksomhederne kan vælge en anden rapporteringsvaluta end danske kroner eller euro, dvs. at anføre beløbene i årsrapporten i en anden fremmed valuta, der er relevant for virksomheden henholdsvis virksomhedens koncern. Med forslaget sikres der sammenhæng med bogføringsloven. Hertil kommer, at forslaget vil give dan-

ske virksomheder større frihed ved aflæggelsen af årsrapporten.

Som relevant valuta anses den valuta, selskabets registreringer foretages i, dvs. den såkaldte målevaluta. Ved fastlæggelse af den mest relevante valuta forudsættes det, at virksomheden fortolker dette i overensstemmelse med de internationale standarder og kriterierne heri. Af Fortolkningsbidrag SIC-19, som er et fortolkningsbidrag til den internationale regnskabsstandard IAS 21, fremgår det, at målevalutaen skal give information om virksomheden, der er nyttig og afspejler den økonomiske realitet bag begivenheder og forhold, som er relevante for virksomheden. Endvidere fremgår det, at hvis en bestemt valuta anvendes i væsentligt omfang eller har en væsentlig virkning på virksomheden, kan det være hensigtsmæssigt at anvende denne valuta som målevaluta. Blandt forhold, der indikerer en bestemt valutas væsentlighed, kan nævnes, at indkøb hovedsagelig er finansieret i den bestemte valuta, at indbetalinger fra driftsaktiviteter normalt er i samme valuta, at salgspriser angives og betales i valutaen, der hovedsagelig fastlægges under henvisning til valutalandets markedskræfter, og at omkostninger til løn, materialer mm. angives og betales i selvsamme valuta.

Forslaget indebærer således, at danske virksomheder, der opererer uden for Danmarks grænser eller inden for brancher, hvor afregning foregår i fremmed valuta, vil kunne nøjes med at aflægge en årsrapport i den valuta, som er mest relevant for virksomheden og regnskabsbrugerne. Som eksempler herpå kan der navnlig peges på rederier, luftfartsselskaber, olieraffinerier og lignende virksomheder. I dag er disse virksomheder ofte nødt til at aflægge to årsrapporter i hver sin valuta. Samtidig indebærer forslaget, at årsrapporten i relevant fremmed valuta vil kunne blive mere retvisende, da tilfældige udsving mellem gældende rapporteringsvaluta (danske kroner eller euro) og den valuta, virksomheden opererer, måler og bogfører i, ikke vil påvirke årsrapporten. Dette skyldes, at disse virksomheder ofte afholder omkostninger og opnår indtægter i udenlandsk valuta, hvor valutaen samtidig finder anvendelse ved virksomhedens måling og registrering af transaktionerne.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 17, vedrørende ændring af § 53. Af hensyn til regnskabsbrugerne foreslås det, at de virksomheder, der vælger at anvende en anden rapporteringsvaluta end danske kroner eller euro, skal anføre kursen på den anvendte valuta pr. balancedagen i både indeværende og foregående regnskabsår i forhold til danske kroner.